

РЕШЕНИЕ

№ 30202

гр. София, 29.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11664** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. Д. Х., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., Р С., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., непридружен непълнолетен, чрез адв. Л. Д. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу решение № 5033/08.10.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, му е отказано да му бъде предоставен хуманитарен статут.

В жалбата се поддържа, че решението е незаконосъобразно, тъй като не е взета предвид бежанската история на чужденеца и обстоятелството, че същият е непридружен непълнолетен. Искане се оспореното решение да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС в съдебно заседание се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № ОК-13-732/ 29.04.2024 г. до председателя на ДАБ, жалбоподателят М. Д. Х., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., Р С., ЛНЧ [ЕГН], пол – мъжки, религия – мюсюлманин - сунит, арабин по народност, е поискал закрила. Тъй като чужденецът не разполагал с документи за самоличност, последната била установена с декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

С кандидата е проведено интервю по Глава VI, Раздел I - чл. 63а от ЗУБ, резултатите от което са отразени в протокол с рег. № 15734/30.07.2024 г. Жалбоподателят е заявил, че е напуснал С. през месец май 2024 г. нелегално от [населено място] за Р Турция, откъдето в началото на месец юли 2024 г. отново нелегално е влязъл на българска територия и се е предал доброволно на властите. Чужденецът посочва, че е напуснал С. заради войната и трудните условия за живот там. Твърди, че семейството му продължава да живее в [населено място], С. при трудни битови условия. З., че семейството му не е тръгнало с него по финансови причини. Чужденецът посочва, че е роден и живял в [населено място], който бил едновременно под контрола на кюрдите и редовната сирийска армия. Твърди, че не може да живее в друга част на С., тъй като навсякъде има война, в която може да умре. Не е бил арестуван или осъждан. Не е имал проблеми заради етническата и религиозната си принадлежност. Не е бил заплашван.

С решение № 10501 от 03.10.2024 г. на председателя на ДАБ-МС на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е обжалвано, като с решение № 26547/10.12.2024 г., постановено по адм. дело № 10758/2024 г., Административен съд – София - град (АССГ) е отменил по жалбата на чужденеца решението на председателя на ДАБ при МС, в частта, в която е отказано предоставянето на хуманитарен статут и е върнал преписката за ново произнасяне по молбата за хуманитарен статут. С решение с № 6170 от 09.06.2025 г. по административно дело № 1572/2025 г. на Върховният административен съд (ВАС), Трето отделение, решението на АССГ е потвърдено.

Преписката е върната на административния орган за повторно произнасяне, като отново е извършена преценка на всички относими факти, свързани с бежанската история на чужденеца. При повторното производство отново е установено, че не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

На основание чл. 15, ал. 1 от Закона за закрила на детето от АСП е дадено заключение, че не са нарушени основните права на непридружен чужденец, към момента на съществува преки и непосредствени рискове за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социалното развитие на детето.

С решение № 5033/08.10.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, му е отказано да му бъде предоставен хуманитарен статут.

При така установените факти, Административен съд – София град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от надлежно лице и при наличието на правен интерес от оспорване на акта.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че оспорения административен акт е издаден от компетентен орган - председателя на ДАБ, съобразно чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните правни съображения:

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното в настоящото производство решение изхожда от компетентен орган - председател на ДАБ, в съответствие с правомощията му по чл. 75 ЗУБ.

Решението е издадено в писмена форма и отговаря на изискванията за съдържание по чл. 59 от

АПК, като в него са изложени както фактически, така и правни основания за издаването му. Ответният орган подробно и поотделно е изложил съображения защо приема, че на чужденеца не следва да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, като е обсъдил както бежанската история, така и обстановката в страната на произход – Р С.. Съдът не констатира при издаване на обжалваното решение да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. В хода на производството пред административния орган чужденецът е запознат с правата, които има в производството, връчени са му писмени указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, като текстът на указанията са преведени на разбираем език. В хода на административното производство с чужденеца е проведено интервю, отразено в нарочен протокол, като интервюто е проведено в присъствието на преводач на език, посочен от търсещия закрила като разбираем и владян от него. Не се установява нарушение на чл. 58, ал. 9 от ЗУБ. В случая ответният орган е изискал становище от АСП и писмено становище от ДАНС по молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила, каквото се установява да е дадено преди произнасянето на органа и с което не се възразява от страна на ДАНС по предоставяне на статут при наличие на обстоятелствата за това. Административната преписка е попълнена и с достатъчно доказателства, въз основа на които органът е постановил решението си.

На следващо място административният акт е издаден в съответствие с чл. 35 от АПК, след като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за конкретния случай. Административният орган е спазил изискването на чл. 73 от ЗУБ като последователно, обективно, безпристрастно и обосновано е извършил преценка относно наличие на основания за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, като е изпълнил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, при произнасянето по молбата за международна закрила да прецени всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното положение на молителя и с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие, включително.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон. То е постановено след обстоен анализ на декларираната от жалбоподателя бежанска история, като изведените правни изводи за липса на основания по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя са обосновани, правилни и съответстват на събраните в хода на административното производство доказателства. Административният орган е анализирал подробно и задълбочено бежанската история на чужденеца, както и справките на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно Република С., с отчитане на актуалната политическа и икономическа обстановка в държавата.

Съдът намира за правилна и преценката на административния орган относно основателността на молбата за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В случая следва да се има предвид, че жалбоподателят е преминал нелегално в Република Турция, след което е преминал в Република България отново нелегално. Няма данни да е бил гонен и преследван. Нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство

сирийският гражданин не е посочил основателна причина, поради която не би могъл да се завърне в С..

От проведеното с чужденеца интервю се установява, че той не е бил преследван в С. поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

От заявеното в интервюто се установява и, че семейство на чужденеца продължава да живее в С., поради което няма пречка същият да се завърне при семейството си, още повече, че същият е непридружен непълнолетен.

Съдът приема, че следва да бъде съобразено и обстоятелството, че лицето е напуснало самоволно центъра за настаняване, поради което се налага извода, че се касае за икономически причини за напускане на страната на произход, което обаче е извън приложното поле на ЗУБ.

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, а именно извършил е проверка доколко е налице опасност от преследване или реална опасност от тежко посегателство, обсъдил е актуалната обстановка в страната по произход, като данните от справките на ДАБ съвпадат с отразеното в решението. Изводите на председателя на ДАБ-МС, че отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

Към настоящия момент няма основания да се приеме, че в С. са налице преследвания на лица, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Напротив, засега се наблюдават по-скоро положителни тенденции за общото положение в С..

Въз основа и на представените справки при издаването на първоначалното решение, както и в настоящото съдебно производство се прави извода, че не са налице и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. "в" от директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Всичко изложено води до извод, обоснован и от административния орган, че за жалбоподателя не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1-3 от ЗУБ при завръщането му в С..

Не е нарушена и забраната по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, при връщане в С. на чужденеца няма да бъдат застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение. Той няма да бъде изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Нито личната му бежанска история, нито ситуацията в С. възпрепятстват връщането в страната по произход, при спазване на разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 46-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. Д. Х., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., Р С., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., непридружен непълнолетен, представляван от адв. Д. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу решение № 5033/08.10.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: